ROMÂNIA

CONSILIUL LEGISLATIV

LEX

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea şi completarea Legii nr.92 din 4 august 1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial nr.259/30 septembrie 1997

Analizând **propunerea legislativă pentru modificarea şi completarea Legii nr.92 din 4 august 1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial nr.259/30 septembrie 1997**, transmisă spre avizare de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.L 110 din 12 mai 1998,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 şi art.48(2) din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observaţii:

1. Propunerea legislativă vizează modificarea şi completarea art.86 şi 87 din Legea nr.92/1992, în sensul măririi numărului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii de la 15 la 17 şi, respectiv, al micşorării numărului de procurori aleşi în Consiliu de la 5 la unul, în locul a 4 procurori urmând a fi aleşi judecători din cadrul Curţilor de Apel. În motivarea propunerii se afirmă că procurorul fiind, potrivit Constituţiei şi legii, agent al Executivului, sub autoritatea ministrului justiţiei, nu poate avea drept de decizie şi control asupra judecătorilor inamovibili cu atât mai mult cu cât

SENAT
108 28.07.98

reglementarea privind Consiliul se referă cu precădere la judecători. În aceste condiții, autorul propunerii legislative apreciază că ar fi suficientă prezența în Consiliul Superior al Magistraturii a unui singur procuror, reprezentant al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În raport cu obiectul şi conținutul ei, vizând modificarea unei legi organice, propunerea legislativă are acelaşi regim.

2. Modificările compunerii Consiliului Superior al Magistraturii, fiind o măsură de bună administrare a justiției, de oportunitate, Consiliul Legislativ nu se opune, în principiu, unei astfel de soluții dar, semnalăm următoarele:

Ținând seama de dispozițiile constituționale şi de cele ale legii supusă modificării, unele dintre interpretările şi aserțiunile justificative din Expunerea de motive nu apar a fi suficient de motivate în actualul stadiu al legislației. În primul rând, trebuie reamintit că Ministerul Public este tratat în Constituție în Capitolul VI despre **Activitatea judecătorească**, împreună cu instanțele judecătoreşti şi Consiliul Superior al Magistraturii. Chiar dacă art.131 alin.1 din Constituție, vorbind de activitatea procurorilor, se referă la autoritatea ministrului justiției, aceştia nu pot fi tratați ca agenți ai executivului. Însăşi autoritatea ministrului justiției trebuie înțeleasă în condițiile alin.3 din art.26 al Legii pentru organizarea judecătorească potrivit căruia Ministerul Public este independent în relațiile cu celelalte autorități publice şi îşi exercită atribuțiile numai în temeiul legii şi pentru asigurarea respectării acesteia. Prin urmare, procurorii nu pot fi considerați agenți guvernamentali şi nici eliminați aproape în totalitate, pe acest motiv, din componența Consiliului Superior al Magistraturi, fără a aduce atingere dispozițiilor constituționale. În ce priveşte evoluția concepției privind autoritatea ministrului justiției asupra activității procurorului, semnalăm că, în Franța, (țara de unde se pare că ideea a fost împrumutată), reforma justiției penale tinde să scoată Parchetul de sub tutela Ministerului Justiției, după cum s-a pronunțat însuşi preşedintele Chirac la începutul anului 1997.

De asemenea, nu este chiar exactă nici susținerea că procurorii, membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, ar avea vreun drept de decizie şi control asupra judecătorilor inamovibili. În măsura în care ar trebui să se pronunțe în astfel de probleme, ei nu o fac în calitatea lor de procurori ci de membri ai Consiliului, întocmai ca

ceilalți magistrați care au alte profesii juridice, soluția aparținând **colectivului de magistrați**.

În acest context, reducerea numărului procurorilor din Consiliul Superior al Magistraturii, dacă este considerată necesară, trebuie raportată la alte motive (eventual existența unui organism propriu asemănător în cadrul Parchetului General) dar având totuşi grija de a nu discrimina această categorie de magistrați.

3. Asupra propunerii din proiect privind mărirea numărului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii astfel încât din acest organism să facă parte câte un magistrat din cadrul fiecărei Curți de Apel nu avem, principial, vreo obiecțiune. Considerăm însă că pentru modificarea legii de organizare judecătorească numai sub acest aspect nu este necesară promovarea unui proiect de lege în mod special. Propunerea legislativă în acest sens ar putea fi valorificată printr-un amendament la proiectul legii de modificare şi completare a legii menționate, proiect inițiat de Guvern şi la care Consiliul Legislativ a emis avizul favorabil, cu observații şi propuneri nr.356 din 18 mai 1998.

PREŞEDINTE

Valer DORNEANU

CONSILIUL LEGISLATIV * PREŞEDINTE

București
Nr. 5/5/27.07.98